

Paulus is het bewijs van de opstanding van Christus

Door: Justin Johnson

Volgens het Bijbelse verslag was Paulus de enige apostel die door Christus werd aangesteld NA Zijn opstanding, zie 1 Tim 2:7 en Handelingen 9:15:

“1 Tim. 2:7: Waartoe ik gesteld ben een prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), een leraar der heidenen, in geloof en waarheid.

“Hand. 9:15: Maar de Heere zeide tot hem: Ga heen; want deze is Mij een uitverkoren vat, om Mijn Naam te dragen voor de heidenen, en de koningen, en de kinderen Israëls.

De twaalf apostelen (inclusief Matthias) waren allemaal discipelen van de Heer toen hij, nog VOOR zijn dood, op aarde was, zie Handelingen 1:21-23:

“21 Het is dan nodig, dat van de mannen, die met ons omgegaan hebben al den tijd, in welchen de Heere Jezus onder ons in gegaan en uitgegaan is,

22 Beginnende van den doop van Johannes, tot den dag toe, in welchen Hij van ons opgenomen is, een derzelve met ons getuige worde van Zijn opstanding.

23 En zij stelden er twee, Jozef, genaamd Barsabas, die toegenamd was Justus, en Matthias.

Paulus (toen Saulus genoemd) deed niets anders dan zich verzetten tegen de bediening van de Heer zowel VOOR en NA zijn kruisiging totdat Christus aan hem verscheen in herrezen heerlijkheid.

Zonder de opstanding van Christus zou er geen Paulus zijn, alleen Saulus.

Dit maakt Paulus de apostel van de opgestane Christus.

De opstandingsboodschap van Paulus

De opstanding van Christus staat centraal in het evangelie en de boodschap van Paulus. Het is geen bijzaak.

“1 Kor. 15:13-14: 13 En indien er geen opstanding der doden is, zo is Christus ook niet opgewekt.

14 En indien Christus niet opgewekt is, zo is dan onze prediking ijdel, en ijdel is ook uw geloof.

“1 Kor. 15:17: En indien Christus niet opgewekt is, zo is uw geloof tevergeefs, zo zijt gij nog in uw zonden.

Wanneer Paulus zijn speciale apostelschap, door zich Christen noemende mensen, wordt afgewezen, is dat een stilzwijgende ontkenning van de bediening, van de herrezen Heer, door middel van de kerk.

Het was de Heer der heerlijkheid die als eerste de leer, positie, wandel en bestemming van de kerk, het lichaam van Christus, verkondigde. Deze zijn, allemaal, alleen te vinden in de brieven van de apostel van de herrezen Heer, Paulus. (Romeinen tot en met Filémon).

De opstanding van Christus was niet nodig voor de handhaving van de wet, het bouwen van het koninkrijk en het prediken van geloof plus werken van de twaalf.

De twaalf apostelen van Israëls koninkrijks-bediening waren in staat om hun boodschap van de koning te prediken, en het komende koninkrijk, voordat Christus stierf en opstond.

Zelfs na de opstanding bleven de aardse apostelen in Jeruzalem en werden uiteindelijk geaccepteerd als een andere wetsgetrouwe sekte met een verkozen Messias, zie Handelingen 21:20:

“En zij, dat gehoord hebbende, loofden den Heere, en zeiden tot hem: Gij ziet, broeder, hoevele duizenden van Joden er zijn, die geloven; en zij zijn allen ijveraars van de wet.

De apostel van de opstanding, Paulus, beweerde instructies te ontvangen die alleen door de herrezen Heer zelf konden worden geopenbaard.

“2 Tim. 2:8: Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, Welke is uit den zede Davids, naar mijn Evangelie;

“Rom. 16:25: Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;

Paulus ondervraagd vanwege de opstanding

De bekering en boodschap van Paulus hangen af van de opstanding van Christus.

*“Hand. 23:6: En Paulus wetende dat het ene deel was van de Sadduceen, en het andere van de Farizeen, riep in den raad: **Mannen broeders**, ik ben een Farizeer, eens Farizeers zoon; **ik word over de hoop en opstanding der doden geoordeeld.***

De heiligen te Jeruzalem werden aanvaard vanwege hun ijver voor de wet. Noch het apostelschap van Paulus, noch zijn boodschap konden worden aanvaard, omdat het aanvaarden van het getuigenis van Paulus zou betekenen dat men de openbaring van een herrezen Christus zou aanvaarden.

“Hand. 26:8: Wat? wordt het bij ulieden ongelofelijk geoordeeld, dat God de doden opwekt? (Paulus voor Agrippa).

Het getuigenis van Paulus vereist de opstanding van Christus, anders is zijn bekering en bediening de grootste leugen in het Christendom.

Paulus was NIET één van de twaalf apostelen die door de Heer waren gekozen tijdens zijn aardse bediening. Als Paulus een apostel van Christus is, dan is Jezus Christus opgestaan uit de dood.

“Gal. 1:1: Paulus, een apostel, geroepen niet van mensen, noch door een mens, maar door Jezus Christus, en God den Vader, Die Hem uit de doden opgewekt heeft),

“Gal. 1:20: Hetgeen nu ik u schrijf, ziet, ik getuig voor God, dat ik niet lieg!

Paulus is het bewijs van de opstanding van Christus.

Paulus volgen is Christus volgen in zijn opstandingsbediening vanuit de hemel.

“1 Kor. 11:1: Weest mijn navolgers, gelijkewijs ook ik van Christus.

Zonder de opstanding van Christus heeft Paulus geen boodschap, geen bediening en geen redding, en wij ook niet.